

KOTIČEK GOSPODA DOROPOLJSKEGA

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Vsakokrat, kadar čitam Vaš kotiček, vidim, da Vam piše veliko otrok. Tudi jaz se hočem sedaj pridružiti kotičkarjem. Prosim, blagovolite natisniti to pesmico v kotiček.

Glasi se:

Božič.

Prišel Božič je veseli,
angelci mu bodo peli,
Drevo božično tam stoji,
vse na njem lepo blesti.
Vsi veseli bodimo,
Zveličarja počastimo!
Tam Jezus v jaslicah leži,
obrazek svoj na smeh drži.
Vsi veseli bodimo
in Jezusa hvalimo.

Če Vam je po volji, Vam večkrat pišem. Vesele praznike in srečno novo leto Vam želim in Vas uljudno pozdravljam zvesta bralka „Zvončkova“

vdana

Danica Pulkova,
nadučiteljeva hčerka na Gorici
pri Mozirju, Savinjska dolina.

Odgovor:

Ljuba Danica!

Kakor vidiš, je ustrezno tvoji želji, čeprav je pesmica nekoliko opiljena in dobra šele za začetek. Veseli me, da si se pridružila kotičkarjem. Le še večkrat se oglasi in nam sporoči kaj lepega iz lepe Savinjske doline. Srčkana hvala za božično in novoletno čestitko!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Pisala sem Vam že pred dvema letoma. Ker ste mi takrat tako ljubeznivo odgovorili, si upam danes nadlegovati Vas drugič. Prvo pismo je bilo žalostno, ker so nam ravno takrat vzeli našega ljubelega papana k vojakom. Danes Vam pa vsa srečna povem, da je papa že od junija doma — oproščen vojaščine! Zdaj hodim k njemu v šolo ter je kaj prijetno pri njem. Imam pa še posebne ure, da bom mogla iti pozneje v mestne šole in da bom kaj znala, ko odrastem. Ali Vam je kaj

prinesel sv. Miklavž? Pri nas se je malo oglasil. Moj bratec Bojan je kar skakal od veselja. Želim Vam vesele praznike in srečno novo leto. Drugič Vam pošljem svojo sliko, ako dovolite.

Z odličnim spoštovanjem
vdana

Boža Marok,
D. Nemška vas pri Trebnjem.

Odgovor:

Ljuba Boža!

Prav rad priobčujem tvoj list še posebno zato, ker nam sporočaš veselo vest, da je tvoj papa zopet doma. Vsak otrok je najraje pri dobrih starših. Miklavž se je letos sploh oglašal le po malem. V naši šoli so učenke pisale — morda prav radi tega — da ga tare draginja in je gotovo večino darov odložil našim vrlim vojakom na fronti. Le pridno se uči, pa ga bosta z Bojanom drugo leto še bolj vesela. Sliko le pošlji. Bomo vsaj spoznali eno kotičkarico več.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Danes sem se Vam namenil prvič pisati. Naznanjam Vam, da se nahajam v Kopru v slov. Ciril Metodovi šoli v petem šolskem letu. Uči nas gospa učiteljica Pfeifer Veliko se sama z nami trudi, uči nas šest oddelkov. Kadar smo mi učenci pridni in dobri, je tudi gospa učiteljica z nami dobra, drugače pa je zelo stroga. Jaz imam veliko veselje do risanja in petja. Moj oče je postajni sluga na postaji v Kopru. Imam še enega brata in eno sestrico. Moja sestra hodi v tretje šolsko leto. Mlajši bratec bo začel pa prihodnje leto. Pred izbruhom vojne z Italijo sem hodil v šolo v Gorici v Šolski dom. Od tam nas je zahrbtni sovražnik zagnal na vse strani. Dne 10. septembra smo napravili malo otroško veselico v namen vdovam in sirotam padlih vojakov ob soški fronti. V počitnicah smo se prav z veseljem učili deklamacije, igro in petja. Izvršili smo še zadosti dobro in nabrali 156 K čistega dohodka. Dne 30. listopada smo se udeležili vsi učenci z znaki žalosti maše zadušnice po našem presvitlem

cesarju Francu Josipu I. Tudi mi smo okinčali v šoli s črno tančico podobo našega presvitlega cesarja Franca Josipa I. Tisti dan smo začuli vse na okrog žalosten glas zvonov, kot zadnji pozdrav našemu vladarju Dne 6. grudna smo dobili šolska naznanila. Moje je bilo še precej dobro. Upam, da bode za prihodnjic še boljše. Dne 10. grudna sem se udeldžil slovesne službe božje povodom nastopa vlade novega vladarja Nj. Veličanstva Karla I. K slepu Vam voščim vesele božične praznike ter srečno novo leto! Bog daj, da bi nam letošnji Božič prinesel ljubi mir!

Z odličnim spoštovanjem

Vaš vdani
Ivo Lukašič,
učenc V. razreda v Kopru.

Odgovor:

Dragi Ivo!

Tvoje pismo je zelo obširno in tudi tudi polno novic iz sivega Kopra. Le pazi, da ne bo treba biti ge. učiteljci nikoli strogi s teboj. Do risanja imaš veselje in petja. To je gotov znak, da se ti sčasoma zbudi veselje do lepote sploh. Človeška duša najde v lepoti živ studenec, uteho in hladivo. Lepoto uživajo najlažje čiste, nedolžne duše nevede, odraslega človeka pa dvigne do nje izobrazba. Veseli me, da vrlo napreduje vaša Ciril Metodova šola. Ako bi je ne imeli, bi bili Slovenci pozabljeni v laškem Kopru. Obiskovali bi italijansko šolo. V tujem jeziku se pa človek izobrazuje le počasi. Za božične in noveletne častitke lepa hvala. Vsi želimo, da bi nam novo leto prineslo mir, zmagoviti mir, ki pokaže tudi zahrbtnemu Lahu, da si je opekel prste, iztezajoč jih po naših kronovinah. Le kmalu sporoči zopet kaj iz Kopra.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Ne zamerite, da Vam pišem par vrstic. Stara sem 12½ let in se učim privatno za meščansko šolo. Moj brat praporščak je bil pred kratkim na desetdnevem dopustu in sedaj jo je zopet odrinil proti bojni črti. Želim Vam obilo sreče v novem letu.

Vas prav lepo pozdravlja

Ela Kurbusova,
Slivnica pri Celju.

Odgovor:

Ljuba Ela!

Tvoje pisemce je zelo kratko. Iz njega izvemo komaj toliko, da nam razdražiš radovednost. Ko bi vsaj naznanila, kako se učiš in kaj ie bil tvoj brat pred vstopom v vojsko! Želim, da v prihodnjic sporočiš kaj več. Zato pa želim tudi jaz bratu praporščaku in tebi obilo sreče v novem letu, obenem to, da nam v kratkem pišeš obširneje.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Tukaj Vam pošiljam fotografijo od očeta, matere in obeh bratov vojakov. Brat narednike ima že dve odlikovanji. Oče so zopet prišli na tridnevni dopust in Vas lepo pozdravijo. Ob trgatvi ni bilo veliko vina.

Srčen pozdrave Vam pošilja

Viljem Ogorelec,
učenc VI. razr pri Sv. Barbari v Halozah.

Odgovor:

Dragi Viljem!

S fotografijo si razveselil mene in vse koticarje. Danes ti je še ne morem vrniti, ker je še nisem prejel iz tiskarne. Pokazati jo hočem namreč vsaj v prih. številki Zvončka še drugim koticarjem. Zato le potrpi! Lahko si ponosen na odlikovanega brata narednika kakor tudi na ostalo vojaško družino. Koliko lepih spominov bomo imeli po vo ni na sedanje resne čase. Kmalu piši zopet, kako se godi očetu in bratoma, mami in tebi. Koticček čaka.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Oprostite, da se oglašam tudi jaz med Vaše koticarje. Star sem že 14 let in sem prečital vse letnike Zončka. Obiskujem I. razr. druge drž. gimn. v Ljubljani. Učim se dobro. Najraje imam zemljepis in zgodovino, pa tudi latinščino. Moj papa piše za Zvonček. Moj brat, ki je zdaj vojak, se je tudi že lotil pisateljavanja. Sam sem začel pisati dogodke v svetovni vojni, pa sem se naveličal, je bilo predolgo. Prosim uvrstite te vrstice v svoj koticček.

Vas pozdravljam

Trošt Ludovik

I. b 2. drž. gmn. v Ljubljani.

Odgovor:

Dragi Ludovik!

Prav veseli me, da si se oglasil. Naš list ima iz tvojih krogov mnogo čitateljev. Le še kmalu kaj sporoči, kako se godi tebi, ki zaseduješ svetovno vojno s peresom, in kako bratu, ki se je udeležuje z mečem. Med tem se pa pridno uči, da ti kak predmet ne zraste čez glavo. Tudi učenje je boj. — Tvojega papana poznam in se še dobro spominjam, kako je neko leto za Miklavža ovekovečil v Zvončku, tvoje junaštvo s povestico „Naš Ludko“. Le pazi, da boš junaško dobojeval boj v gimnaziji, do konca ne pa kakor z dogodki v svetovni vojni. Vztrajnost velja!

Pozor!

Vsem koticarjem in reševalcem ugank: Radi premembe v uredništvu pišite poslej koticarji: Uredništvu Zvončka za gospoda Doropoljskega v Tomišju pošta Ig, Studenec, ugankarji pa samo na uredništvu Zvončka v Tomišju p. Ig. Studenec.

